

mellemmænd og jeg skal komme efter dig-mænd. Det, der bare er vigtigt, er, at vi ikke nu skrider til en lovgivning, hvor man så lader, som om man nu har løst nogle problemer, som politiet efterfølgende må konstatere ikke var det, der skulle til for at gennemføre en ordentlig efterforskning.

Så indtil videre er jeg afvisende med en pil nedad.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal komme tilbage og kommentere ordførerindlægget i øvrigt. Men jeg vil godt spørge fru Anne Baastrup, som her betvivler, at dette nye redskab, som vi vil give politiet i efterforskningsmæssigt øjemed, skulle have nogen betydning for politiet. Det forstår jeg simpelt hen ikke at fru Anne Baastrup kan sige.

Alt andet lige må det absolut have sandsynligheden for sig, at får politiet denne efterforskningsmæssige mulighed, nemlig telefonaflytning også i forhold til mellemmændene, giver det, om jeg så må sige, bonus. Det må fru Anne Baastrup da indrømme har sandsynligheden for sig. Man kan selvfølgelig have andre argumenter imod det, det erkender jeg, men at det ikke skulle betyde noget for politiet, og at fru Anne Baastrup lige præcis skal problematisere den del, har jeg altså meget svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Sådan som jeg har forstået den dom, der faldt i Jylland, faldt den, fordi politiet i deres efterforskning rent faktisk havde givet kvinderne det indtryk, at de godt måtte prostituere sig. Det vil jeg sige, at de var i god tro. Det var en af grundene til, at den pågældende sag faldt.

Det er vigtigt, at vi ikke om et år eller to, når der kommer en ny sag, hvor politiet har fået de efterforskningsmidler, ikke igen siger, at vi har lavet lovgivningen om, sådan som politiet gerne ville, men at det bare ikke nyttede, for det var noget andet, der skulle til.

Jeg synes, vi skulle bruge den tid til rent faktisk at få både dommen i Jylland og dommen i København, og så se, hvad det rent faktisk er, der er problemet – plus at vi jo skal huske, at lovgivningen i øvrigt er lavet om. Den blev lavet om i foråret, og sigtelserne er jo rejst, før lovgivningen blev lavet om i foråret.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Anne Baastrup og en af de andre ordførere har indtænkt en speciel sag og en bestemt dom i forhold til det her lovforslag. Man er selvfølgelig velkommen til at se, hvordan lovforslaget ville virke på den pågældende sag og dom, men det har ikke været udgangspunktet for Kristeligt Folkeparti. Vi har fremsat det forslag sammen med et andet lovforslag i øvrigt, og det er så lidt tilfældigt, at det falder lige i forlængelse af det andet.

Vi har længe haft det ønske at give politiet disse forbedrede muligheder. Derfor kan vi selvfølgelig godt undersøge domspraksis osv., som nogle lægger op til, men jeg synes, det er vigtigt, at vi som lovgivere forholder os rent principielt til problemstillinger og ikke lovgiver på baggrund af enkeltsager. Det har faktisk ikke været udgangspunktet for Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt holde fast i den oprindelige begrundelse for, at vi rent faktisk har nogle afskærmninger af, hvad det er, politiet har lov til at rende rundt og lave. Når vi udvider politiets efterforskningsmuligheder, synes jeg da også, jeg bliver nødt til at opsætte nogle rammer for, hvad det så er, og jeg skal være ret sikker på, at det rent faktisk flytter, således at vi kan få gennemført den type af domfældelser, som vi alle sammen ønsker.

På trods af at Folketinget har ændret sig meget voldsomt, har vi stadig væk grundlæggende en fælles opfattelse af, at vi lever i et retssamfund, og at politiet ikke bare skal have lov til hvad som helst. Her vil jeg i hvert fald være helt sikker på, at det, vi så giver politiet lov til konkret, også skal være ret velbegrundet.

Kl. 17.10

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det foreliggende lovforslag fra Kristeligt Folkeparti handler om at styrke politiets efterforskningsmidler i sager om rufferi. Forslaget vil styrke politiets mulighed for at foretage aflytninger i rufferisager. Aflytning er mulig i sager, hvor strafferammen er over 6 år, rufferi kan straffes med indtil 4 år, mens menneskehandel kan straffes med 8 års fængsel. Derfor har politiet mulig-